

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 6C/99/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612205625
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Blašková
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2014:3612205625.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudkyňou JUDr. Alenou Blaškovou v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o. IČO: 35 807 598 so sídlom Pribinova ul. Č.25, 811 09 Bratislava, zastúpený: Fridrich Paľko, s.r.o. IČO: 36 864 421 so sídlom Grosslingova 4, 811 09 Bratislava proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa na náhradu škody a nemajetkovej ujmy pôvodne vedený na Okresnom súde Partizánske pod číslom konania 6C/99/2012 z a m i e t a .

Súd návrh navrhovateľa na náhradu škody a nemajetkovej ujmy pôvodne vedený na Okresnom súde Partizánske pod číslom konania 6C/100/2012 z a m i e t a .

Súd návrh navrhovateľa na náhradu škody a nemajetkovej ujmy pôvodne vedený na Okresnom súde Partizánske pod číslom konania 6C/103/2012 z a m i e t a .

Súd odporcovi náhradu trov konania vo veciach pôvodne vedených na Okresnom súde Partizánske pod číslom konania 6C/99/2012, 6C/100/2012, 6C/103/2012 spojených pod číslom konania 6C/99/2012 n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa písomne podaným návrhom doručeným dňa 27.09.2012 domáhal od odporcu zaplataenia sumy 375 eur z titulu majetkovej škody a z titulu nemajetkovej ujmy sumy 1714,92 eur pod sp. zn. 6C/99/2012, návrhom doručeným dňa 27.9.2012 v konaní 6C/99/2012 sa domáhal náhrady majetkovej škody 125 eur a nemajetkovej ujmy v sume 359,58 eur, návrhom zo dňa 27.9.2012 v konaní 6C/100/2012 majetkovej škody v sume 125 eur a nemajetkovej ujmy 813,20 eur , návrhom podaným dňa 27.9.2012 v konaní 6C/103/2012 sa domáhal majetkovej škody v sume 125 eur a nemajetkovej ujmy v sume 542,14 eur.

Súd spojil na spoločné konanie podľa §112 ods.2 OSP právne veci tunajšieho súdu vedené pod sp. zn. 6C/99/2012, 6C/100/2012, 6C/103/2012 spojených pod číslom konania 6C/99/2012.

Navrhovateľ návrh odôvodnil tým, že exekučný súd zapríčinil svojim nelegálnym konaním / nesprávnym úradným postupom/ vznik škody na strane navrhovateľa. Navrhovateľ ako oprávnený subjekt navrhol písomným podaním súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu z dôvodu nerešpektovania zmluvných dojednaní a zákonných ustanovení zo strany dlžníka. Exekúciu navrhovateľ navrhol vykonať pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere . Súdny exekútor predložil návrh navrhovateľa na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom exekučnému

súdu a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorý by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu na rozhodnutie súd nevydal poverenie na vykonanie exekúcie v lehote 15 dní od doručenia žiadosti ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu v konaní sp. zn. 6C/99/2012 súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 30.1.2011 zamietnutím žiadosti o udelenie poverenia s omeškaním viac ako 195 dní pričom konanie začalo dňa 19.07.2010, v konaní sp. zn. 6C/100/2012 navrhovateľ namietal, že súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 03.06.2011 / konanie začalo dňa 19.03.2010/ s omeškaním viac ako 441 dní rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, pričom k rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby, v konaní pod sp. zn. 6C/103/2012 navrhovateľ namietal, že súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 4.5.2012/ konanie sa začalo 15.7.2011/ a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, pričom k rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby viac ako 294 dní. Ďalej uviedol, že v exekučnom konaní je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelení poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Nesprávny úradný postup charakterizoval a/ nevydaním rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov a b/ vykonaním úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok. Uviedol že exekučný súd tým, že svojim nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie práva navrhovateľa na zaplatenie dlhu v časti istiny a to bez splnenia zákonných podmienok na takýto postup, formálne vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi navrhovateľom ako oprávneným a dlžníkom ako povinným odvíjajúceho svoju podstatu od uzatvorenej zmluvy o úvere. Na jednej strane existuje právne relevantný exekučný titul - rozsudok rozhodcovského súdu, ktorý nie je možné zrušiť pre uplynutie lehoty ust. § 41 ZoRK a chýbajúci subjektívny prvok, ktorý vyvolá právne účinky, avšak je z pohľadu exekučného súdu materiálne nevykonateľný a na druhej strane nie je možné zo strany navrhovateľa iniciovať občianske súdne konanie a požadovať súdnu ochranu práva na zaplatenie istiny s prísl., pretože existenciou rozsudku rozhodcovského súdu je vytvorená prekážka veci právoplatne rozhodnutej. Prekážka právoplatne rozhodnej veci tvorí neodstrániteľnú vadu konania, na ktorú je súd povinný prihliadať ex offa. Uviedol, že podľa platnej právnej úpravy je rozsudok rozhodcovského súdu rovnocenným exekučným titulom s rozsudkom vydaným všeobecným súdom v občianskom súdnom konaní. Nesprávnym úradným postupom došlo k zmareniu legitímnych očakávaní navrhovateľa, že správnym a zákonným postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky. Navrhovateľ mohol vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu v zákonnej lehote včas, efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zvýšeniu úspechu mimosúdneho zabezpečenia vymožiteľnosti jeho pohľadávky a jej príslušenstva, pretože by vedel, že žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá.

V návrhu uviedol, že majetková škoda v celkovej výške 375eur / 125+125+125/ predstavuje náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu a nemôže preto tiež nastať akceptácia návrhu na nútené vymáhanie istiny a prísl. zo strany exekučného súdu.

Zároveň si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 1714,92 eur /359,58+813,20+542,14/ pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý súdny proces nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú neprávnym úradným postupom. Potreba nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu.

Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočnenou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej nemajetkovú ujmu predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s činnosťou navrhovateľa uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Navrhovateľ vynaložil v tomto období v každej so spojených vecí na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému sumu 70 eur, na udržiavanie a správu

informačného systému sumu 40 eur, na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu sumu na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15 eur. Celkovo vynaložil navrhovateľ vo veci správy a vymáhania svojej pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej a to výlučne vplyvom nesústredenej činnosti exekučného súdu sumu 375 eur. Náhrada škody a nemajetkovej ujmy vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Partizánske.

Navrhovateľ si uplatnil ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov zaručeného čl.48 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie vecí v primeranom čase zaručeného čl.6 ods.1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup okresného súdu je podľa názoru navrhovateľa dôsledkom jeho nesústredenej činnosti takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prieťahy v konaní spojené so zásahom do výkonu majetkových práv navrhovateľa. Márnym uplynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania navrhovateľa, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky a taktiež došlo k vymoženiu jeho pohľadávky a k vyvolaniu nasledovných rizík: neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zániku povinného, neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, neskorým ukončením procedúry súdom k insolvenčii povinného a najmä navrhovateľ mohol vďaka skorému rozhodnutiu súdu v zákonnej lehote včas, efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zabezpečeniu vymožitelnosti jeho pohľadávky a príslušenstva, pretože vedel, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola zamietnutá a je preto potrebné uskutočniť náhradu exekučného titulu. Postup exekučného súdu zamedzil navrhovateľovi správať sa so starostlivosťou riadneho hospodára.

V zmysle § 101 ods. 2 OSP súd pojednával v neprítomnosti účastníkov, ktorí mali doručenie predvolania riadne vykázané, odporca svoju neprítomnosť riadne ospravedlnil.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu sp. zn. 6C/99/2012, návrhu čl.1 - 4, uznesenia KS v Trenčíne o námietke zaujatosti sudcu č. k. 17NcC/548/2012-18 zo dňa 24.10.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť 07.02.2013 čl. 18, návrhu odporcu na spojenie vecí čl. 30, uznesenia o spojení vecí čl. 39, vyjadrenia odporcu k návrhu čl. 42 - 47, príloh čl. 48 - 51, ospravedlnenia odporcu čl.56, námietky zaujatosti sudcu čl. 58 - 63, uznesenia KS v Trenčíne č. k. 4NcC/21/2014-69 zo dňa 22. 5. 2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť 6. 6. 2014, z ktorého vyplýva že zákonná sudkyňa nie vylúčená z prejednávania a rozhodovania vecí pod sp. zn. 6C/99/2012, pripojeného exekučný spis tunajšieho súdu sp. zn. PE 2Er/620/2010, žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 03.08.2010, ktorá bola doručená OS Nové Zámky 22.09.2010 čl. 1, návrhu na vykonanie exekúcie zo dňa 19.7.2010 čl. 2, zmluvy o úvere zo dňa 16. 12. 2008 čl. 4 vrátane všeobecných podmienok, výpisu z obchodného registra oprávneného čl. 5, postúpenia spisu Okresným súdom Nové Zámky podaním zo dňa 7. 10. 2010, ktoré bolo doručené tunajšiemu súdu 20. 12. 2010 čl. 9, pridelenie spisu sudkyňi JUDr. Adriane Považanovej dňa 20. 12. 2010 čl. 10, uznesenia OS Partizánske, ktorým bola žiadosť poverenia o vykonanie exekúcie zamietnutá čl. 11 zo dňa 28.12. 2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť 7. 4. 2011, uznesenia OS Partizánske zo dňa 2. 5. 2011, ktorým bolo exekučné konanie zastavené a nadobudlo právoplatnosť 17. 6. 2011 čl. 17, spisu tunajšieho súdu 6C/100/2012, návrhu čl. 1 - 4, uznesenia KS v Trenčíne o námietke zaujatosti sudkyne 17NcC/549/2012-17 zo dňa 24.10.2012, z ktorého vyplýva, že zákonná sudkyňa nie vylúčená z prejednávania a rozhodovania vecí pod sp. zn. 6C/100/2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť 7.2.2013, návrhu odporcu na spojenie vecí čl. 28, uznesenia o spojení vecí na spoločné konanie čl. 39, pripojeného spisu sp. zn. 3Er/205/2010, žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručenej tunajšiemu súdu dňa 01. 04. 2010 doručená OS PE 23. 4. 2010 čl. 1, návrhu na vykonanie exekúcie z 19.03.2010 čl. 2, zmluvy o úvere zo dňa 17.04.2009 čl. 4, všeobecné podmienky čl. 4, všeobecné podmienky poskytnutia úveru čl. 5, rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR21440/09 zo dňa 28. 1. 2010, ktorý nadobudol právoplatnosť 15. 2. 2010 a vykonateľnosť 18. 2. 2010 čl. 6 - 7, výpisu z obchodného registra oprávneného čl. 8, výzvy na doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie tunajším súdom oprávnenému zo dňa 6. 5. 2010 na doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie na doloženie zmenky čl. 10, doručeny čl. 10, z ktorej vyplýva, že výzvu prevzal PZ oprávneného 10. 5. 2010, urgencie súdu na predloženie listiny zo dňa 4. 6. 2010,

ktorú prevzal PZ oprávneného 8. 6. 2010 čl. 12, odpovede oprávneného na výzvu zo dňa 21. 6. 2010, ktorá bola doručená tunajšiemu súdu 24. 6. 2010, ktorou oprávnený doložil zmenku čl. 13, zmenka čl. 14, uznesenie tunajšieho súdu o zamietnutí žiadosti oprávneného o vykonanie exekúcie v časti o vymoženie zmenkového úroku čl. 15, udelenia poverenia súdom zo dňa 13. 7. 2010 na vymoženie istiny a zákonného úroku z omeškania, trov konania a trov oprávneného v exekučnom konaní čl. 17, odvolania oprávneného voči uzneseniu o čiastočnom zamietnutí poverenia čl. 18 - 20, uznesenia KS v Trenčíne č. k. 16CoE/176/2010-28 zo dňa 31. 1. 2011 o zrušení nadobudlo právoplatnosť 6. 7. 2011, späťvzatia odvolania oprávneným čl. 29, uznesenia OS Partizánske 3Er/205/2010-31 zo dňa 13. 5. 2011 o zastavení exekúcie, ktoré nadobudlo právoplatnosť 22. 6. 2011 čl. 31, spisu tunajšieho súdu sp.zn.6C/103/2012 návrhu čl. 1 - 4 , uznesenia KS v Trenčíne sp. zn. 19NcC/549/2012-18 zo dňa 24. 10. 2012, ktorým zákonná sudkyňa nebola vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci č. k. 6C/103/2012 zo dňa 24. 10. 2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť 7. 2. 2013 čl. 18, návrhu odporcu na spojenie vecí zo dňa 1. 3. 2013, ktorý bol doručený tunajšiemu súdu 7. 3. 2013 čl. 29, uznesenia o spojení vecí čl. 39, pripojeného exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 3Er/574/2011, žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručená tunajšiemu súdu 30.08.2011, ktorá bola doručená tunajšiemu súdu 8. 9. 2011 čl.1, návrhu na vykonanie exekúcie čl.2, zmluvy o úvere zo dňa 30. 9. 2010 čl. 4 vrátane všeobecných podmienok poskytnutia úveru, zmenky čl. 5, rozsudku stáleho rozhodcovského súdu SR/04727/11 zo dňa 17. 6. 2011, ktorý nadobudol právoplatnosť 4. 7. 2011 a vykonateľnosť 7. 7. 2011 čl. 6, výpisu z obchodného registra oprávneného čl. 8, výzvy súdu zo dňa 9. 9. 2011 aby oprávnený doplnil súdu návrh na vykonanie exekúcie o rozhodcovskú doložku, ktorú výzvu prevzal PZ oprávneného čl. 10, odpovede oprávneného na výzvu súdu zo dňa 22.9. 2011, ktorá bola doručená súdu 27. 9. 2011 čl. 11, zmluvy o úvere zo dňa 30. 9. 2010 čl. 12, listu súdneho exekútora zo dňa 22. 9. 2011 čl. 13 - 15, výpisu zo živnostenského registra povinnej čl. 16, predvolania povinnej na pojednávanie čl. 17, zápisnice o výsluchu povinnej čl. 18, uznesenia čl. 20 o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 25. 4. 2012 čl. 20, odvolania oprávneného čl. 23 - 27, uznesenia KS v Trenčíne 8CoE/73/2012-43 zo dňa 30. 8. 2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť 2. 10. 2012, ktorým bolo uznesenie OS zrušené a vrátené na nové konanie, uznesenia OS Partizánske zo dňa 09. 01. 2013 čl. 48 zo dňa 9. 1. 2013, ktorým bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá, ktoré uznesenie nadobudlo právoplatnosť 27. 3. 2013 čl. 48, uznesenia KS v Trenčíne sp. zn. 6CoE/86/2013 čl. 69 zo dňa 18. 3. 2013, ktorým bolo potvrdenie uznesenie OS Partizánske čl. 48, potvrdené uznesenie KS nadobudlo právoplatnosť 27. 3. 2013 čl. 69, uznesenia OS Partizánske čl. 76 o zastavení exekučného konania zo dňa 22. 4. 2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť 11. 5. 2013 čl. 76 a ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkový a právny stav:

Odporca sa k návrhu písomne vyjadril podaním zo dňa 13.02.2014, v ktorom žiadal návrh zamietnuť . Poukázal na to, že návrh je zmätočný, keď navrhovateľ síce podal písomný návrh a poukazoval na konkrétne dôkazy, žiadne dôkazy však sám nepredložil. Uviedol, že nie je jasný ani titul nároku na náhrady škody. Navrhovateľ nepodnikol žiadne kroky pre odstránenie neželaného stavu v prieťahoch v konaní. Mal za to, že návrh je podaný predčasne, keď neuplynula 6 mesačná doba na predbežné prerokovanie nároku, v rámci ktorej navrhovateľ neposkytol žiadnu súčinnosť, na základe čoho odporca nepovažoval nárok za predbežne prerokovaný. Uviedol, že navrhovateľ podal prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody 23.4.2012, pričom už dňa 27.9.2012 boli súdu doručené všetky žaloby v spojenej veci a je teda zrejmé, že navrhovateľ ich nepodal po uplynutí 6 mesačnej lehoty, ale skôr navrhovateľ neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí, a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody o ktorého prerokovanie sám požiadal. K samotnému postupu súdu odporca uviedol, že prax ukázala, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučný titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok. Od 01.06.2011 pätnásťdňová lehota na vydanie poverenia pre uvedené exekučné tituly neplatí. Uviedol, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty, neznamená automaticky prieťahy v konaní. Zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o vydanie poverenia na vykonania exekúcie je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že tieto sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. Uviedol ďalej, že posúdenie veci a vyjadrenie právneho názoru súdu vo vzťahu k žiadosti o vydanie poverenia, ktoré sa naplno odrazili v rozhodnutí, ktorým ju súd zamietol, nie je možné považovať za nesprávny úradný postup, ale za splnenia ďalších zákonných podmienok by mohli viesť len k záveru o existencii nezákonného rozhodnutia. Ďalej poukázal na to, že pri posudzovaní nároku na náhradu škody, ktorá

mala vzniknúť z existencie prietahov v súdnom konaní by súd mohol vychádzať len vtedy, ak by tieto boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenie sťažnosti na prietahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil previnenia, ktoré má za následok prietahy v konaní, príp. v právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva alebo právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti. Uviedol, že postúpenie veci a vyjadrenie právneho názoru súdu vo vzťahu k žiadosti o vydanie poverenia, ktoré sa naplno odrazilo v rozhodnutí, ktorým ju súd zamietol, nie je možné považovať za nesprávny úradný postup, ale za splnenia ďalších zákonných podmienok by mohli viesť len k záveru o existencii nezákonného rozhodnutia. Poukázal aj na to, že 15-dňová lehota uvedená v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku a zo samotnej dikcie zákona vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o vydanie poverenia, ale 15 dňová lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie. K výške majetkovej škody uviedol, že navrhovateľ nepreukázal existenciu dlžníka ako úplný základ pre preukázanie toho, čoho sa domáha. Okrem toho nepreukázal existenciu právoplatného rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia a ani nevyožiteľnosť pohľadávky. Ďalej uviedol, že rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia preukázalo nespôsobilosť konkrétneho rozhodcovského rozsudku byť exekučným titulom. Nulitný rozhodcovský rozsudok nepredstavuje prekážku res iudicatae pre uplatnenie nároku navrhovateľa na súde. Navrhovateľ mal možnosť získať iný exekučný titul a to napríklad podaním návrhu na začatie konania, resp. platobným rozkazom, čo nevykonal a svojou nečinnosťou sám prispel k situácii, ktorú v žalobách namieta. Poukázal na zmätočnosť samotného podania a skutočnosť, že navrhovateľ prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša navrhovateľ sám. Tvrdenia navrhovateľa, že v konkrétnej veci nie sú splnené procesné podmienky konania, takéto konanie vykazuje viaceré nedostatky, nie sú uvedené spisové značky príslušných exekučných konaní, ktorú sú vedené na súde, chýbajú relevantné údaje ako dátumy doručenia podaní na súd, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci a dátumy kedy sa navrhovateľ dozvedel o vzniku škody v jednotlivých prípadoch. Namietal, že navrhovateľ nepriložil ani jeden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval existenciu predmetného exekučného konania, vznik skutočnej škody, nemajetkovej ujmy a pod. Navrhovateľ tak nepreukázal ani vznik škody, ani jej výšku. Vychádzajúc zo základnej charakteristiky príčinnej súvislosti ako priameho a bezprostredného vzťahu príčiny a následku podľa odporcu nemožno tvrdiť, že navrhovateľovi vznikla škoda postupom okresného súdu. Čo sa týka nároku na náhradu škody nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody. Zo žaloby nie je jasné, na základe akého titulu si navrhovateľ uplatňuje škodu. Nie je jasné či si uplatňuje nárok z titulu nesprávneho úradného postupu alebo z dôvodu prietahov konaní, z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia alebo z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, pričom všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v súdnom konaní, túto právomoc má len predseda súdu a lebo Ústavný súd SR. Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je potrebné preukázať existenciu škody a úvaha pri stanovení výšky škody pri paušálnych sumách za každý rok prietahov v konaní, ktoré si navrhovateľ uplatňuje sú len hypotetické, ďalej je nevyhnutné, aby nezákonnosť rozhodnutia bola konštatovaná príslušným orgánom, ktorý toto rozhodnutie z dôvodu nezákonnosti zrušil. Táto podmienka v prípade zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súdom nie je splnená. Odporca mal za to, že navrhovateľ nepreukázal, že by v namietanom konaní, došlo k nesprávnemu úradnému postupu, že by mu vznikla nemajetková ujma, či majetková škoda. K nemajetkovej ujme uviedol, že poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu, lebo nie je podložená akýmkoľvek reálnymi skutočnosťami či rozumnou úvahou. Pre úspešné uplatnenie práva na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má ten účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní. V závere poukázal na to, že práve praktiky navrhovateľa sú vnímané verejnosťou negatívne, boli predmetom záujmu Európskej komisie, súdy skonštatovali porušovanie práv spotrebiteľa a v konečnom dôsledku práve podnikateľská činnosť navrhovateľa podnietila zvýšenú potrebu ochrany právo spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci. Navrhovateľ je vnímaný ako spoločnosť využívajúce neprijateľné podmienky, zneužívajúc slabé finančné a právne vedomie nízkopríjmových osôb. Táto skutočnosť má vplyv aj na otázku samotného posúdenia nesprávneho úradného postupu, lebo súdy v prípade posudzovania návrhu navrhovateľa na vykonanie exekúcie musia obzvlášť opatrne zvažovať, či poverenie vydajú alebo nevydajú, s tým je spojená vyššie časová náročnosť vykonania procesného úkonu súdom. V závere odporca konštatoval, že navrhovateľ nepreukázal, že by činnosťou súdu došlo k namietanému nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal vznik skutočnej škody ani jej výšku, taktiež navrhovateľ nepreukázal ani vznik nemajetkovej ujmy ako ani to, že by sa mala poskytovať v peniazoch. Pre úspešné uplatnenie náhrady

škody je treba preukázať okrem existencie nesprávneho úradného postupu / nezákonné, vzniku škody či nemajetkovej ujmy aj príčinnú súvislosť medzi týmito zložkami ho rozhodnutia, pričom neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu spočívajúcim v tom, že súd rozhodol po uplynutí 15- dňovej lehoty a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmovou. Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. žiadal návrh zamietnuť.

Z uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č. k. 4NcC/21/2014-69 zo dňa 22.5.2014 vyplýva, že zákonná sudkyňa nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania tejto veci.

Súd doplnil dokazovanie oboznámením sa so spisom Okresného súdu Partizánske sp. zn. č. k. 2Er/620/2010 vyplýva, že žiadosť o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná na Okresnom súde Nové Zámky dňa 22.9.2010 a bola postúpená Okresnému súdu Partizánske dňa 20.12.2010 č.1.9 spisu, pričom rozhodnutie o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia bolo vydané Okresným súdom Partizánske dňa 28.12.2010, teda na ôsmy deň po postúpení spisu Okresným súdom Nové Zámky, teda v zákonom stanovenej 15 dňovej lehote.

Z exekučného spisu Okresného súdu Partizánske č. k. 3Er/205/2010 vyplýva, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 23.04.2010, súd vyzýval oprávneného výzvou zo dňa 06.05.2010 o predloženie zmenky a zmluvy o úvere v lehote 15 dní. Táto lehota nebola oprávneným dodržaná, preto súd opätovne výzvou zo dňa 04.06.2010 urgoval dodanie listín na ich preskúmanie ex offo. Oprávnený listom zo dňa 21.06.2010, ktorý bol doručený exekučnému súdu dňa 24.6.2010 doručil potrebné listiny, preto uznesenie o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia bolo vydané súdom 13.07.2010 len v časti zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne úroku z omeškania a na istinu a zákonný úrok a dňa 13.07.2013 bolo zároveň vydané súdom poverenie na vykonanie exekúcie, teda v primeranej lehote vzhľadom na povinnosť preskúmať oprávneným predložené listiny, síce po uplynutí 15 dní, teda v lehote 18 dní, pričom v tejto lehote musel exekučný súd vykonať aj posúdenie oprávneným predložených listín, ktorý sám spôsobil priesťahy tým, že na výzvu súdu zo dňa 06.05.2010 predložil požalované listiny až dňa 24.06.2010. Z obsahu spisu vyplýva, že súd vo veci systematicky konal. V danom prípade keď išlo o uznesenie o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia, preto podľa názoru súdu 15 dňová lehota neplatí. Aj keď nebola v tomto prípade dodržaná 15 dňová lehota išlo o exekučný titul podľa § 41 ods.2 písm. d/ EP, keď exekučným titulom bol vykonateľný rozsudok rozhodcovského súdu tak, ako to bolo v tomto prípade.

Zo spisu Okresného súdu Partizánske č. k. 3Er/574/2011 vyplýva, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná dňa 8.9.2011 a uznesenie o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia bolo zamietnuté dňa 25.04.2012, v tomto prípade nebola 15 dňová lehota dodržaná, táto bola zrušená novelou EP účinnou od 1.6.2011, pričom návrh za vykonanie exekúcie bol podaný dňa 15.7.2011, teda za účinnosti tejto novely. Napriek tomu exekučný súd vo veci riadne konal, keď vyzval oprávneného listom zo dňa 09.09.2011, aby zaslal súdu rozhodcovskú doložku, ktorú oprávnený doručil dňa 27.09.2011. Súd sa ďalej zaoberal podaním súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, ktorý zaslal stanovisko podľa § 30 ods.3 EP, bola predvolaná povinná dňa 15.3.2012 k skutočnostiam dôležitým pre exekučné konanie a následne dňa 25.04.2013 bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá. Krajský súd v Trenčíne uznesenie zrušil dňa 30.8.2012 uznesením pod sp. zn. 8CoE/73/2012-4 a vrátil prvostupňovému súdu na nové konanie, následne prvostupňový súd opätovne rozhodol o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia uznesením sp. zn. 3Er/574/2011-48 zo dňa 09.01.2013 v ktorom rešpektoval názor odvolacieho súdu a následne na odvolanie oprávneného bolo toto uznesenie potvrdené KS v Trenčíne sp. zn. 6CoE/86/2013-69 zo dňa 18.3.2013 a exekúcia bola uznesením zo dňa 22.04.2013 zastavená.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné priesťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. zákona, právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. zákona, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. zákona, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. zákona, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. zákona, výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vznikutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. zákona, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plyní premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

Podľa § 19 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. zákona, lehota neplyní počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa § 41 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len Exekučný poriadok) - účinný v čase začatia exekučného konania, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

Podľa § 41 ods. 2 písm. c), d) a i) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade

- c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila,
- d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisí a zmliev nimi schválených,
- i) iných vykonateľných rozhodnutí a schválených zmliev, ktorých výkon pripúšťa zákon.

Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Podľa § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Dokazovaním v predmetnej právnej veci súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je v celom rozsahu nedôvodný, a preto ho zamietol.

K námietke odporcu, že navrhovateľ podal návrh predčasne súd udáva, že navrhovateľ sa na odporcu obrátil so žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody dňa 23.4.2012, pričom podal návrh na súd skôr, ako uplynula lehota 6 mesiacov od podania tejto žiadosti /27.9.2012 /. Aj keď návrh bol podaný pred uplynutím 6 mesačnej lehoty, ku dňu rozhodovania súdu o návrhu navrhovateľa už bolo zrejmé, že odporca neuznal nárok navrhovateľa a v rámci predbežného prerokovania ho neuspokojil, čo vyplynulo aj z vyjadrenia odporcu a preto mal súd za to, že v čase rozhodovania súdu 6 mesačná lehota uplynula, teda návrh už nemožno považovať za predčasne podaný.

Navrhovateľ sa domáhal škody za nesprávny úradný postup z dôvodu, že k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie nedošlo v zákonnej 15 dňovej lehote ako aj preto, že exekučný súd skúmal opätovne právo navrhovateľa na zaplatenie dlhu v časti istiny bez splnenia zákonných podmienok na takýto postup a formálne vyvolal stav, ktorý založil prekážku vecí rozhodnutej v právnom vzťahu medzi navrhovateľom ako oprávneným a dlžníkom ako povinným.

Súd v tomto prípade neskúmal, či prišlo k priesťahom v konaní. Zisťoval, či došlo k nedodržaniu zákonnej resp. primeranej lehoty, z akého dôvodu a či je to dôvod na náhradu škody, resp. či vôbec nejaká škoda vznikla. V danom prípade súd vo dvoch veciach súd neudelil súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie, v prvej veci exekučnej veci súd zamietol žiadosť súdneho exekútora v 15 dňovej lehote, v druhej exekučnej veci v časti zmenkového úroku zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a zároveň v istine a v zákonom úroku vydal poverenie na vykonanie exekúcie v lehote 18 dní, v treťom prípade už 15 dňová lehota neplatila, lebo návrh na vykonanie exekúcie bol podaný už za účinnosti novely EP účinnej od 01.06.2011, pričom súd vydal aj v tretej veci rozhodnutie v primeranej lehote.

Súd vo všetkých troch prípadoch si plnil svoju zákonnú povinnosť, ktorú mu zákon ukladá a to ex offo skúmať súlad exekučného titulu, ktorým bol rozhodcovský rozsudok s právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa, teda jeho súlad so zákonom. Z hľadiska posúdenia lehoty na rozhodnutie súd zistil, že exekučný súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora v primeranej lehote v prvom prípade do 15 dní, v druhom prípade do 18 dní a v treťom prípade, ktorý napadol už za účinnosti novely EP účinnej od 16.2011, ktorou bola 15 dňová lehota zrušená v primeranej lehote s poukazom na okolnosti prípadu.

V zmysle § 41 ods. 2 písm. d) zákona č. 233/1995 Z. z. bolo v čase podania žiadosti o udelenie poverenia možné vydať poverenie, na základe vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených, ako exekučného titulu. Až neskôr bol zákon v uvedenej časti novelizovaný tak, že exekučným titulom boli vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských súdov. Podľa navrhovateľa rozhodcovský rozsudok je exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. i) Exekučného poriadku. Rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul bol uvedený do § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku novelou účinnou od 01.06.2011. Novelizácia predmetného ustanovenia by bola nadbytočná, ak by išlo o exekučný titul podľa písmena i). Skutočnosť, že rozhodcovský rozsudok sa za exekučný titul považoval podľa písmena d) svedčí aj komentár k § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého k novele účinnej od 01.06.2011 k zániku 15 dňovej lehoty na vydanie poverenia na základe rozhodcovského rozsudku došlo z dôvodu potreby preskúmania písomností pre prípad neprípustnosti exekúcie. Zák. č. 144/2010 Z. z., ktorý novelizoval exekučný poriadok, sa vzťahuje aj na konania začaté pred účinnosťou tohto zákona (ASPI komentár k § 44 Exekučného poriadku). K vydávaniu poverení na základe exekučného titulu rozhodcovského rozsudku dochádzalo a dochádza podľa § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku. Zhodný názor vyplýva i z rozhodnutia KS v Prešove sp. zn. 6 CoE 60/2011 z 19.05.2011. Pre výklad

zákona je podstatný úmysel zákonodarcu - Národnej Rady SR prezentovaný v dôvodovej správe k novele § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku. Súd ďalej udáva, že zo slovného a logického výkladu uvedeného ustanovenia Exekučného poriadku súd dospel k názoru, že lehota 15 dní sa vzťahuje len na rozhodnutie súdu, ktorým poverí súdneho exekútora na vykonanie exekúcie. V ďalšej vete je uvedené, že ak zistí rozpor žiadosti, alebo návrhu na vykonanie exekúcie so zákonom, žiadosť zamietne, kde však už nie je uvedená žiadna lehota na rozhodnutie. Takýto výklad je logický aj preto, že pokiaľ súd zistí, že návrh na vykonanie exekúcie je v rozpore so zákonom, táto rozhodovacia činnosť si vyžaduje jednak zložitejšie právne posúdenie, čo si vyžaduje aj dlhší čas a jednak aj prípadné zadováženie listinných dôkazov potrebných pre rozhodnutie, prípadne aj vyjadrenie povinného.

V tomto prípade len druhej exekučnej veci bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie len v časti istiny a zákonného úroku z omeškania v lehote 18 dní najmä z dôvodu, že oprávnený bol súdom vyzvaný 06.05.2010 na predloženie zmenky a zmluvy o úvere a oprávnený až na urgenciu súdu dňa 24.06.2010 tieto listiny predložil. Vydanie uznesenia, ktorým súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia nie je viazané na žiadnu lehotu, z toho jednej veci bola 15 dňová lehota dodržaná, v druhej veci boli obe rozhodnutia vydané v lehote 18 dní od predloženia listín oprávneným a v tretej exekučnej veci bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podaná po 1.6.2011, teda sa na ne vzťahovala novela EP, pričom 15 dňová lehota neplatila pre prípad zamietnutia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia. V zmysle ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku sa lehota 15 dní nevzťahovala na rozhodnutie o žiadosti na udelenie poverenia v predmetných exekučných veciach, keďže exekučným titulom bolo rozhodnutie rozhodcovského súdu a i v prípade, že by sa nejednalo o rozhodnutie podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/, je súd toho názoru že zo samotného znenia ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva to, že lehota 15 dní sa týka len prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie (... , do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, ...). Navyše je potrebné uviesť, že aj v predmetných veciach exekučný súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia tak, že zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a v jednom prípade vydal poverenie na časť nároku t.j. istinu a zákonný úrok v lehote 18 dní a v časti úroku zo zmenky vo výške 0,25% denne žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia zamietol, pritom rozhodol riadne, v primeranej lehote a zákonne, pričom zákonnosť týchto rozhodnutí odobril aj odvolací súd v rámci odvolacích konaní.

Pokiaľ ide o vytýkaný nesprávny úradný postup v preskúvaní práva navrhovateľa na zaplatenie dlhu v časti istiny, súd poukazuje na ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého je exekučný súd ex officio povinný skúmať, či exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. Pri posudzovaní tohto základného predpokladu pre udelenie poverenia na vykonanie exekúcie sa exekučný súd nezaobera vecnou správnosťou exekučného titulu, ale skúma, či exekučný titul bol vydaný orgánom, ktorý na to mal právomoc, a či je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Exekučný poriadok označuje za exekučný titul nielen vykonateľné rozhodnutie súdu, ale napr. aj vykonateľné rozhodnutia orgánov verejnej správy, rozhodcovských súdov a iných orgánov. V prípade, ak exekučným titulom má byť rozhodnutie orgánu verejnej správy, ktorý nemal právomoc na jeho vydanie, považuje právna teória súdna prax takéto rozhodnutie za zdanlivé, ničotné (nulité - paakt), teda z právneho hľadiska za neexistujúce a nikoho nezaväzujúce. Obdobné dôsledky treba priznať aj rozhodnutiu iného orgánu, ak tento orgán nemal právomoc ho vydať, pokiaľ to právna úprava nevylučuje. Rozhodnutie postihnuté nedostatkom právomoci orgánu, ktorý ho vydal, tak nie je spôsobilé ani založiť prekážku res iudicata. Ak je predmetom rozhodcovského konania spor zo spotrebiteľského právneho vzťahu, aj keď účastník rozhodcovského konania, ktorým je spotrebiteľ, nevyužije možnosť spochybniť existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy podľa ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy a v prípade zisteného nedostatku v tomto smere konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom, znamenajúci neúčinnosť, a teda nezáväznosť tohto exekučného titulu. Takúto interpretáciu označených ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní v spojitosti s § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyžaduje naplnenie príkazu vyplývajúceho z princípu ochrany práv spotrebiteľa, ktorým je odstránenie značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach založených spotrebiteľskou zmluvou ku škode spotrebiteľa. Ochrana spotrebiteľa je predmetom verejného záujmu a je nevyhnutná pre zvýšenie životnej úrovne a kvality života občanov. Okrem toho tento výklad možno podoprieť aj povinnosťou súdu rešpektovať základné právo na spravodlivú súdnu ochranu zaručené článkom 46 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky. Toto právo sa zaručuje nielen tomu, kto uplatňuje svoje práva, ale aj tomu, proti komu je uplatňovaný nejaký nárok. V spotrebiteľských veciach je pomerne časté, že všeobecný súd môže prvýkrát poskytnúť

spotrebiteľovi z úradnej povinnosti účinnú spravodlivú ochranu jeho práv až po podaní návrhu na exekúciu rozhodcovského rozsudku.

Po podaní žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie exekučný súd preskúmava žiadosť o udelenie poverenia, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul z hľadiska ich súladu so zákonom. Pritom medziiným skúma, či návrh na vykonanie exekúcie má všetky náležitosti, či je k návrhu pripojený exekučný titul opatrený potvrdením (doložkou) o vykonateľnosti, či je exekučný titul materiálne vykonateľný, či sú oprávnený a povinný osobami uvedenými v exekučnom titule a či sú splnené všeobecné podmienky konania v zmysle § 103 OSP. V štádiu exekučného konania, pri ktorom súd skúma, či žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrh na vykonanie exekúcie alebo exekučný titul nie sú v rozpore so zákonom (§ 44 ods. 2 Exekučného poriadku), sa vychádza z tvrdení oprávneného v návrhu na vykonanie exekúcie a z exekučného titulu. V tomto štádiu exekučný súd nevykonáva dokazovanie (ako procesnú činnosť súdu osobitne upravenú v ustanoveniach § 122 až § 124 OSP) - postačujúce je totiž, ak sú rozhodujúce skutočnosti dostatočne osvedčené okolnosťami vyplývajúcimi zo spisu, vrátane do neho založených listín. Dokazovanie (vyžadujúce nariadenie pojednávania s možnosťou účasti oprávneného i povinného) v tejto časti exekučného konania neprichádza do úvahy aj z dôvodu, aby sa tým nezmaril účel exekúcie, o ktorej sa má povinný prvýkrát dozvedieť až doručením upovedomenia o začatí exekúcie. K takému právnomu záveru dospel aj Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 5 MCdo 11/2012 zo dňa 29.4.2013.

Súd má za to, že navrhovateľovi nemohla vzniknúť majetková škoda, akú si uplatňuje pre rozhodnutie súdu, ale výška, akú si uplatňuje, by mohla vzniknúť v prípade nezákonne vydaného rozhodnutia exekučného súdu, kde však pre vznik základu nároku musí byť nezákonné rozhodnutie zrušené. V tomto prípade navrhovateľ nepodal proti rozhodnutiu súdu žiadny opravný prostriedok za účelom zrušenia nezákonného rozhodnutia súdu, len odvolanie, pričom odvolací súd potvrdil zamietajúce uznesenie prvého stupňa čím sa stotožnil s jeho zákonnosťou, teda navrhovateľ ako oprávnený využil len zákonný opravný prostriedok o ktorom bolo riadne a zákonne rozhodnuté. V takomto prípade by teda mohol byť daný základ nároku a jednak príčinná súvislosť so škodou, ak vznikla. Pretože súd dospel k názoru, že na strane odporcu konajúceho cestou exekučného súdu nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, ani nezákonnému rozhodnutiu vo veci, preto sa ďalej nezaoberal ani výškou majetkovej škody ani nemajetkovej ujmy, pretože nebol zistený právny základ nároku a to zodpovednosť odporcu za škodu. Nevyhnutnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú: a/ protiprávny úkon resp. škodová udalosť, b/ vznik škody, c/ príčinná súvislosť (kauzálny nexus) medzi protiprávnym úkonom (škodovou udalosťou) a vznikom škody, d/ zavinenie (len v prípade subjektívnej zodpovednosti, pri objektívnej zodpovednosti nie je podstatné, či zodpovedný subjekt vznik škody zavinil alebo nie). Zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je zákonom č. 514/2003 Z. z. koncipovaná ako zodpovednosť objektívna (podľa § 3 ods. 2 zodpovednosti podľa ods. 1 sa nemožno zbaviť) čo znamená, že zo strany oprávneného subjektu nie je potrebné preukazovať zavinenie vo forme úmyslu, resp. nedbanlivosti, ale stačí preukázať, že škoda (ak vznikla) je výsledkom činnosti príslušného orgánu štátu (tzv. zodpovednosť za výsledok). Ústavným základom uvedenej zodpovednosti je čl. 46 ods. 3 ústavy ("Každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom").

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda. Škodou sa pritom rozumie majetková ujma, ktorá vznikla fyzickej alebo právnickej osobe, je vyjadriteľná v peniazoch a spočíva v zmenšení (úbytku) existujúceho majetku poškodeného a predstavuje majetkové hodnoty, ktoré bolo treba vynaložiť na to, aby sa vec uviedla do predošlého stavu, resp., aby sa v peniazoch vyvážili dôsledky toho, že navrátenie do predošlého stavu nie je možné alebo účelné. Vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou je vzťahom príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, bezprostredný, neprerušovaný, nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba v dôsledku toho skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako príčina škody existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu. Teda nesprávny úradný postup môže mať za následok vznik zodpovednosti podľa zákona č. 514/2003 Z. z. len vo vzťahu k takému zmenšeniu majetku navrhovateľa, ktoré bolo priamo a nesprostredkované spôsobené práve a len týmto postupom. Teda postupom, ktorý by bol z hľadiska zmenšenia majetku navrhovateľa rozhodujúcim, t. j. ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, jeho majetok by sa nezmenšil.

V tejto súvislosti súd uvádza, že škoda nemôže byť uplatnená v nejakej paušálnej sume, ale musí byť preukázaná, že práve pre nesprávny úradný postup došlo k výške škody, ktorá musí byť vyčíslená presne a musí byť preukázaná aj príčinná súvislosť, čo však navrhovateľ nepreukázal a ku škode neprodukoval ani žiadne dôkazy. Škodu charakterizuje v hypotetickej rovine a poukazuje na zvýšené mzdové náklady, náklady na poštovné, telekomunikačné služby, tlač úpravu informačného systému, ktorých existencia, výška a príčinná súvislosť ako základné atribúty zodpovednosti za škodu preukázané neboli, ale bolo preukázané, že súd konal riadne a v súlade so zákonom a zákonnosť tohto postupu potvrdil aj odvolací súd.

K tomuto tvrdeniu súd uvádza, že pri použití výkladu, aký použil navrhovateľ, by si mohli žiadať náhradu škody od štátu aj podnikatelia v súvislosti napr. so zmenou legislatívy, v dôsledku ktorých musia vykonať ich zamestnanci pracovné výkony, ktoré predtým nevykonávali, pričom ich spôsobil štát svojou legislatívnou činnosťou. Takýto výklad, je podľa názoru súdu nesprávny a nepoužiteľný.

Pokiaľ ide o nárok navrhovateľa na nemajetkovú ujmu, uplatnený žalobou v tomto konaní, túto môže súd priznať s ohľadom na ust. § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, s prihliadnutím najmä na a/osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. Súd má za to, že tak, ako sú v zákone koncipované, tieto sa vzťahujú na poškodeného - fyzickú osobu, okrem písm. b/, podľa ktorého by mal súd prihliadnuť na závažnosť vzniknutej ujmy a okolností, za ktorých k nej došlo.

Nemajetková ujma nezávisí automaticky, len od konštatovania nedodržania zákonnej lehoty, ktorá v tomto prípade dodržaná bola v jednom prípade, v druhom bola žiadosť zamietnutá čiastočne a zároveň na zvyšok nároku bolo vydané poverenie v lehote 18 dní a v treťom prípade bola žiadosť o vydanie poverenia podaná už za účinnosti novely EP účinné od 1.6.2011, teda rozhodnutie súdu závisí aj od okolností, ktoré sú v tejto veci odôvodnené konštatované a na základe ktorých súd nevidel dôvod pre finančnú satisfakciu vo forme nemajetkovej ujmy. Podľa súdu sa navrhovateľ snaží predmetným podaním eliminovať po finančnej stránke svoje nesprávne obchodnoprávne rozhodnutia vo svojej podnikateľskej aktivite. O žiadosti o udelenie poverenie súdnemu exekútorovi bolo právoplatne rozhodnuté. Konštatovanie že vo veci išlo o prietah nie je všeobecný súd v tomto konaní oprávnený konštatovať. Súd ďalej poukazuje na to, že prípadné priznanie nemajetkovej ujmy navrhovateľovi by bolo v rozpore s ust. § 1 OSP podľa ktorého Občiansky súdny poriadok upravuje postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov, ako aj výchova na zachovávanie zákonov, na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb, ako aj v rozpore s dobrými mravmi. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že práve navrhovateľ, ktorého základ jeho podnikateľskej činnosti je poskytovanie spotrebiteľských zmlúv a to na základe formulárových zmlúv a všeobecných zmluvných podmienok, ktoré obsahujú celý rad neprijateľných zmluvných podmienok, s cieľom v neprehľadnej, zložito formulovanými podmienkami s oslovením tej najzraniteľnejšej skupiny obyvateľstva, ktorá nemôže týmto zmluvnými podmienkami rozumieť, dosiahnuť zisk, sa domáha v dôsledku porušenia svojich práv súdnej ochrany a nemajetkovej ujmy. Z množstva exekučných konaní, ktoré sú vedené na všetkých súdoch Slovenskej republiky je súdu známe, že využíval práve rozhodcovské doložky a o jeho nárokoch rozhodovali rozhodcovské súdy, ktoré nerešpektovali ustanovenia právnej úpravy o ochrane spotrebiteľov a napriek ich povinnosti tieto skúmať, to nerobili a priznávali navrhovateľovi aj také plnenia, ktoré boli zjavne neplatné pre neprijateľné zmluvné podmienky. Je preto zarážajúce, že pri ochrane svojich práv sa striktné domáha ochrany svojich práv a dôsledného dodržiavania zákona, ale vo svojich zmluvných vzťahoch so svojimi klientmi už taký dôsledný nebol. Naopak, jeho podnikateľskou činnosťou sa zaoberala aj Európska komisia, ktorá vo svojom liste, ktorý bol aj pripojený odporcom k jeho vyjadreniu, uvádza, že útvary Komisie v súvislosti s praktikami navrhovateľa a ďalšími nebankovými inštitúciami na trhu spotrebiteľských úverov slovenských spotrebiteľom, poukazujú na problémy v spojitosti s praktikami, ktoré sa týkajú skutočností, že zmluvné podmienky sú stanovené prostredníctvom vopred formulovaných podmienok, ktoré jednostranne určili veritelia. Uviedol, že tieto podmienky sú pre spotrebiteľov veľmi tvrdé a ich zjavným cieľom je zbaviť spotrebiteľom práv, ktoré im vyplývajú z právnych predpisov na ochranu

spotrebiteľa. Uviedol, že jedným z osobitných aspektov je uplatňovanie nárokov zo strany nebankových inštitúcií, okrem iného prostredníctvom systematického využívania rozhodcovských orgánov, ktoré sa javia ako predpojaté, a v prípade ktorých sa zdá, že vôbec neuplatňujú právne predpisy na ochranu spotrebiteľa. V danom prípade je zodpovednosť štátu za škodu vylúčená lebo absentuje nesprávny úradný postup a nemôže ísť ani o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, lebo takéto rozhodnutie neexistuje, teda neboli preukázané základné aspekty zodpovednosti štátu za škodu, súd vydal rozhodnutia v súlade so zákonom, s ktorými sa stotožnil aj odvolací súd, preto súd návrh navrhovateľa na náhradu škody a nemajetkovej ujmy ako nedôvodný zamietol.

S poukazom na všetky vyššie uvedené dôvody súd návrhy navrhovateľa na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy pôvodne vedené na Okresnom súde Partizánske, vedené pod sp. zn. 6C/99/2012, 6C/100/2012, 6C/103/2012 spojených pod číslom konania 6C/99/2012 ako nedôvodné zamietol.

O trovách konania rozhodol súd podľa §-u 142 ods. 1 OSP tak že odporcovi náhradu trov konania nepriznal, lebo mu žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Partizánske na Krajský súd v Trenčíne písomne v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie musí mať náležitosti § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (musí z neho byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované) a § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (musí sa v ňom tiež uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha).

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu, rozhodol senát, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali, bol odvolacím súdom schválený zmier - § 221 ods. 1 O. s. p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.) - odvolacím dôvodom sú len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa,
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak odporca nesplní povinnosť, ktorá mu bola uložená vykonateľným rozhodnutím, má navrhovateľ možnosť domáhať sa jej splnenia podaním návrhu na vykonanie exekúcie.